

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 169/2010-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. A. B., K., t. č. K., zastúpenej advokátkou JUDr. Z. K., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 8 CoP/266/2009-213 zo 14. októbra 2009, ako aj postupom a uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 25 Em/9/2008 z 27. apríla 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. A. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. februára 2010 (doplnená 26. februára 2010) doručená sťažnosť Ing. A. B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 8 CoP/266/2009-213 zo 14. októbra 2009 a uznesením Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 25 Em/9/2008 z 27. apríla 2009.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

„Krajský súd v Košiciach Rozsudkom č. 8CoP/192/2008 zo dňa 24.9.2008 zmenil Rozsudok Okresného súdu Košice II z 8.4.2008 č. 27P/221/2007 z 8.4.2008 a doplniaci rozsudok Okresného súdu Košice II č. 27P/221/2007 z 6.5.2008 tak, že určil, že otec je oprávnený mať maloleté dieťa P. B. u seba každý párny týždeň v mesiaci od soboty od 9,00 hod. do nedele do 18,00hod..

Keďže zdravotný stav dieťaťa neumožňoval toto stretávanie sa, matka včas túto skutočnosť oznámila otcovi maloletého. Otec maloletého napriek tomu sa za účasti polície domáhal vstupu do bytu rodičov sťažovateľky, kde býva aj s maloletým dieťaťom po tom, čo ich otec maloletého dieťaťa výmenou zámku na byte vylúčil s možnosťou užívania bytu na... v K.

Zároveň otec maloletého podal na matku trestné oznámenie pre marenie výkonu úradného rozhodnutia. Potom, čo bol jeho podnet odmietnutý z dôvodu, že podľa paragrafového znenia tejto skutkovej podstaty musí najprv neúspešne prebehnúť súdny výkon rozhodnutia, podal otec návrh na začatie súdneho výkonu rozhodnutia, ktoré je vedené na Okresnom súde Košice II pod č. 25Em 9/2008.

Súd v súlade s ustanoveniami OSP vyzval sťažovateľku na plnenie súdneho rozhodnutia.

Matka predložila súdu lekárske potvrdenia odborného lekára – pedopsychiatra, preukazujúce, že styk tak, ako je určený v exekučnom titule je pre dieťa nevhodný, poškodzujúci ho na zdraví, pričom zároveň by maril všetky výsledky realizovanej liečby (maloletý je riadne, aj medikamentózne liečený v pedopsychiatrickej ambulancii)

Konajúci súd napriek tomu uložil matke pokutu 50,-€ za nerešpektovanie exekučného titulu. Matka sa voči tomuto rozsudku odvolala, pričom doložila ďalšie lekárske správy a potvrdenia, že exekučný titul nerešpektuje zdravotný stav dieťaťa, že pokiaľ má byť

prioritou záujem maloletého dieťaťa, jeho duševné zdravie, nieje možné uskutočňovať styk podľa exekučného titulu.

Napriek uvedenému, súd odvolaniu matky nevyhovel, kde vyhodnotil tieto lekárske potvrdenia za účelové bez toho, aby vykonal čo i len jediný dôkaz na potvrdenie alebo vyvrátenie stanoviska odborného lekára.

... sťažovateľka podala aj návrh na zmenu exekučného titulu, ktorému prvostupňový súd vyhovel a formou predbežného opatrenia zmenil intenzitu a spôsob stretávania sa maloletého s otcom podľa lekárskeho odporúčania..., avšak na odvolanie otca Krajský súd zrušil toto predbežné opatrenie.“

Podľa názoru sťažovateľky „v tomto prípade mal súd vykonať minimálne jeden dôkaz na vyvrátenie lekárskeho stanoviska o tom, že toto je nedôvodné a až na základe takéhoto dôkazu vo veci rozhodnúť.

Rozhodnutie súdu o uložení pokuty za neplnenie súdom určeného styku totiž privoláva bez ďalšieho následné rozhodnutia so závažnými dôsledkami: trestné stíhanie.

Pokiaľ odborný lekár stanoví konkrétne liečebné postupy,... súd nemôže bez odborného stanoviska posúdiť kompetentnosť lekárskeho postupu. Táto otázka medicínskych postupov je odbornou otázkou, kde pokiaľ o tejto má súd rozhodnúť, môže tak urobiť len po vykonanom odbornom dokazovaní.

... v tomto prípade nebolo zachované jej práva na spravodlivé súdne konanie, kde jej nebolo umožnené hájiť záujmy maloletého dieťaťa objektívne, formou vykonania odborného dokazovania vo vzťahu k plneniu súdneho rozhodnutia a jeho následkami na zdravie dieťaťa...

Keďže napadnuté rozhodnutie súdu je spôsobilé vyvolať značný zásah do práv a slobôd sťažovateľky, ale aj maloletého, má sťažovateľka zato, že bolo a je dôvodné preskúmať ňou predložené dôkazy v tomto konaní a len v prípade, pokiaľ sa v dokazovaní preukáže, že lekárom doporučené postupy sú nedôvodné a účelové, ich vyhodnotiť ako dôkaz nedostatočný pre označenie dôvodov brániacich plneniu podľa exekučného titulu.

Keďže súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie je aj vykonanie dokazovania, ktoré preukáže dôvodnosť vneseného rozhodnutia súdu, odôvodnenie rozhodnutia súdu má byť presvedčivé a zrozumiteľné, má sťažovateľka zato, že jej sťažnosť je dôvodná...“.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Krajský súd v Košiciach v súvislosti s konaním a rozhodovaním o odvolaní sťažovateľky v konaní vedenom na tamajšom súde pod sp.zn. 8CoP/266/2009 svojim rozhodnutím – Uznesením č. 8CoP /266/2009 zo dňa 14.10.2009 a v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod. č. 25Em/9/2008 a jeho rozhodnutím – Uznesením 25Em/9/2008 zo dňa 27.4.2009 porušil jej základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd SR zrušuje uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. 8CoP/266/2009 zo dňa 14.10.2009.

Krajský súd v Košiciach je povinný uhradiť sťažovateľke trovy konania v sume 120,88 €.“

Sťažovateľka k sťažnosti pripojila uznesenie krajského súdu č. k. 8 Cop/266/2009-213 zo 14. októbra 2009 a podaním doručeným ústavnému súdu 26. februára 2010 aj stanovisko ošetrojúcej lekárky maloletého z 22. decembra 2009.

Okresný súd napadnutým uznesením sp. zn. 25 Em/9/2008 z 27. apríla 2009 vo veci starostlivosti o maloletého P. B., dieťaťa rodičov Ing. A. B. a Ing. R. B., v konaní o výkon rozhodnutia rozhodol tak, že *„Ukladá matke pokutu vo výške 50 eur ktorú je povinná zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti uznesenia na účet Okresného súdu Košice II.“*

Uloženie pokuty odôvodnil okresný súd takto:

„Otec podaným návrhom sa domáhal výkonu rozhodnutia – rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.9.2008 č. k. 8CoP/192/2008-120, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.10.2008 v časti výroku o úprave o styku otca s mal. P., preto že matka sa odmieta podrobiť súdnemu rozhodnutiu. Matka neplnila svoju povinnosť vyplývajúcu z rozsudku v dňoch 1.11.2008, 15.11.2008, 16.11.2008, 29.11.2008, 30.11.2008, 13.12.2008, 14.12.2008, 26.12.2008, 27.12.2008, 10.1.2009, 24.1.2009, 7.2.2009, 21.2.2009, 7.3.2009, 21.3.2009, 4.4.2009 a 18.4.2009, čím otcovi znemožnila styk s deťmi.

Matka na dobrovoľné plnenie svojich povinností vyplývajúcich z rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.9.2008 č. k. 8CoP/192/2008-120 bola vyzvaná prípisom zo dňa 18.11.2008, ktorým bola upozornená na následky neplnenia povinností ustanovených v rozsudku. ...

V zmysle cit. zák. ustanovení (§ 273 ods. 1 a § 272 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pozn.) súd uložil matke pokutu vo výške 50 eur pretože dobrovoľne neplní svoje povinnosti vyplývajúce zo súdneho rozhodnutia.“

Proti uzneseniu okresného súdu o uložení pokuty podala sťažovateľka odvolanie, v ktorom poukázala na to, že nedošlo k zmareniu povinností vyplývajúcich z rozsudku krajského súdu č. k. 8 CoP/192/2008-120 z 24. septembra 2008, keďže k neuskutočneniu styku maloletého s otcom došlo vždy zo zdravotných dôvodov maloletého, o čom svedčia predložené lekárske správy. Konštatovala, že styk otca s maloletým prebehol v súlade s predbežným opatrením nariadeným v konaní o rozvod manželstva, pričom styk pri ďalších príležitostiach nebol realizovaný zo zdravotných dôvodov. Uviedla, že jej tvrdenia nie sú účelové, čo potvrdzujú správy pedopsychiatričky, ktorá má v ambulantnej starostlivosti maloletého. Z týchto dôvodov je pokuta uložená z titulu neplnenia rozhodnutia súdu nedôvodná.

Krajský súd uznesením č. k. 8 CoP/266/2009-213 zo 14. októbra 2009 uznesenie okresného súdu potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol:

„Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení, v súlade s § 132 O. s. p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, preto je odôvodnenie uznesenia presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd s poukazom na § 219 ods. 2 O. s. p. v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd uznesenie podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil, pretože súd prvého stupňa zákonne rozhodol o uložení pokuty 50 € matke. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade s § 272, 273 O.s.p. pri uložení pokuty matke pre neplnenie rozhodnutia o úprave styku s mal. P. Zo súdneho spisu je zrejmé, že matka opakovane nerešpektovala vykonateľné rozhodnutie súdu o úprave styku, vyplýva to napr. z úradných záznamov OO PZ K. z 29. 11.

2008, 13. 12. 2008, 27. 12. 2008. Pokiaľ ide o matku, je potrebné uviesť, že jej konanie má znaky účelovosti keď uvádza, že zdravotný stav mal. P. neumožňuje aby sa stretával s otcom. Podobný postup matka uplatňovala už v priebehu základného konania o veci samej, ktorý vyhodnotili súd prvého stupňa a odvolací súd v zásade ako účelový. Lekárske správy predložené do súdneho spisu nepreukazujú, že by sa maloletý nemohol stretnúť s otcom v súlade s vykonateľným rozhodnutím, prípadne aspoň v obmedzenej forme napr. na kratší čas, za prítomnosti matky v byte jej rodičov, kde s maloletým býva a pod. Úradné záznamy polície svedčia o tom, že matka ani neotvárala dvere bytu, neprejavila tak žiadnu snahu poskytnúť minimálnu súčinnosť pri stretnutí otca so synom. Oznámenie matky niekoľko dní pred realizáciou styku, že kvôli zdravotnému stavu maloletého sa otec s ním nemôže stretnúť, nie je možné považovať za prijateľné. Kvôli časovému predstihu totiž nie je možné predpokladať, či sa zdravotný stav maloletého nezlepší do tej miery, aby umožňoval realizáciu styku aspoň v obmedzenej podobe. Prvky účelovosti je možné vidieť aj v tom, že matka vo viacerých prípadoch predložila záznamy o lekárskejších vyšetreniach dieťaťa, ktoré sa pomerne pravidelne uskutočňovali deň pred časom, kedy mohol otec realizovať svoje právo styku, prípadne v deň realizácie styku (napr. lekárske správy z 15. 11.2008, 28. 11.2008, 26. 12.2008, 20.2.2009, 20. 3. 2009 - nerealizované styky 15. 11. 2008, 29. 11. 2008, 26. 12. 2008, 21. 2. 2009, 21. 3. 2009). Z týchto skutočností je možné jednoznačne urobiť záver, že matka svojím konaním úmyselne a zjavne účelovo neumožňuje otcovi stretávať sa s maloletým P., čím neplní dobrovoľne svoju povinnosť vyplývajúcu z vykonateľného rozhodnutia súdu. Na základe týchto skutočností odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.“

II.

V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti si ústavný súd zadovážil rozsudok krajského súdu č. k. 8 CoP/192/2008-120 z 24. septembra 2008, ktorý je predmetom výkonu rozhodnutia. Predmetným rozsudkom krajský súd „... vo veci starostlivosti súdu o mal. P. B. ... v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností a úpravu styku o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 8.4.2008 č.k. 27P/221/2007-41 o odvolaní otca a matky proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu

Košice II zo 6.5.2008 č.k. 27P/221/2007-58...“ vo veci úpravy styku otca s maloletým rozhodol:

„Mení rozsudok v spojení s doplňacím rozsudkom vo výroku o úprave styku otca s maloletým tak, že otec je oprávnený mať dieťa u seba každý párny týždeň v mesiaci od soboty od 9.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a každý rok 26.12. od 9.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že dieťa prevezme pred bytom, v ktorom matka býva v určený čas, kde aj dieťa matke v určený čas odovzdá. Matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a v určenom čase a na určenom mieste dieťa otcovi odovzdať a od neho ho prevziať.“

Rozsudok krajského súdu č. k. 8 CoP/192/2008-120 z 24. septembra 2008 nadobudol právoplatnosť 10. októbra 2008 a týmto dňom sa stal vykonateľným.

Sťažovateľka sa pokúšala o zmenu vykonateľného súdneho rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým návrhom na nariadenie predbežného opatrenia o obmedzení styku, ktorému okresný súd uznesením č. k. 23 P 313/2008-10 z 19. decembra 2008 vyhovel. Na základe odvolania otca maloletého krajský súd uznesením č. k. 8 Cop/66/2009-61 z 27. februára 2009 zmenil odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Vo vzťahu k predmetu sťažnosti sťažovateľky považuje ústavný súd za relevantné citovať túto časť odôvodnenia uznesenia:

„Odvolací súd je toho presvedčenia, že v danom prípade nie je daný zákonný dôvod nariaďovať predbežné opatrenie, pretože matka nepreukázala naliehavosť potreby dočasne obmedziť styk otca s mal. P. a nepredložila dôkazy o skutočnostiach odôvodňujúcich nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy odôvodňujúcej okamžitý zásah súdu vo forme predbežného opatrenia. Opodstatnenosťou skutočností uvádzaných v návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia a v odvolaní otca, sa bude zaoberať konajúci súd v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie o úprave práv a povinností rodičov na čas po rozvode resp. o úprave styku.“ (Konanie o rozvod manželstva a úprave rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode je vedené na okresnom súde pod sp. zn. 42 C/128/2007, pozn.)

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie ňou označených základných práv a slobôd uznesením krajského súdu č. k. 8 CoP/266/2009-213

zo 14. októbra 2009, ako aj prvostupňovým uznesením okresného súdu sp. zn. 25 Em/9/2008 z 27. apríla 2009.

Vzhľadom na princíp subsidiarity („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“), ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd nemá právomoc preskúmať uznesenie okresného súdu, pretože o odvolaní proti tomuto uzneseniu rozhodoval krajský súd. Na základe sťažovateľkou podaného odvolania, tak už došlo k naplneniu účelu sledovaného sťažovateľkou v konaní o sťažnosti, pričom krajský súd sa v rozsahu svojho preskúmacieho oprávnenia odvolacieho súdu musel v podstate vyrovnáť s rovnakými skutkovými a právnymi argumentmi, ako sťažovateľka uvádza v konaní pred ústavným súdom.

Vychádzajúc z postavenia ústavného súdu ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy), ktorý nie je alternatívnou ani mimoriadnou inštitúciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96), ústavný súd sťažnosť v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka vidí porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie v tom, že postupom označených súdov v konaní o výkon rozhodnutia bola odmietnutá jej faktická a právna argumentácia poukazujúca na dôvody, ktoré jej bránia v plnení vykonateľného súdneho rozhodnutia. Podľa názoru sťažovateľky konajúce súdy nepreskúmali ňou predložené dôkazy a nevykonali odborné dokazovanie vo vzťahu k dôvodom neplnenia súdneho rozhodnutia.

Vychádzajúc zo sťažnosti a k nej pripojených písomností sa preto ústavný súd v rámci predbežného prerokovania sťažnosti zaoberal otázkou, či obsah napádaného rozhodnutia krajského súdu č. k. 8 CoP/266/2009-213 zo 14. októbra 2009 opodstatňuje prijatie sťažnosti na ďalšie konanie vo vzťahu k sťažovateľkou formulovanej požiadavke na ochranu ústavnosti v rozsahu ňou označených práv podľa ústavy a dohovoru, teda či účinky výkonu právomoci krajského súdu sú zlučiteľné s ústavnými limitmi vyplývajúcimi

zo sťažovateľkou označeného základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach; súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Z uvedeného ústavného vymedzenia postavenia a kompetencií všeobecných súdov a ústavného súdu v Slovenskej republike vyplýva, že rozhodovanie vo veciach občianskoprávných (t. j. aj rodinnoprávných) patrí do právomoci všeobecných súdov. Ústavný súd nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov.

Ústavný súd vzhľadom na svoju doterajšiu judikatúru považuje za potrebné predovšetkým uviesť, že nie je zásadne oprávnený ani povinný preskúmavať a posudzovať skutkové zistenia a právne názory všeobecných súdov, ktoré pri výklade a uplatňovaní zákonov vytvorili skutkový a právny základ ich rozhodnutí. Ústavný súd nepreskúmava, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav, pretože to je v právomoci opravných všeobecných súdov.

Ústavnou kompetenciou ústavného súdu je v prípadoch napadnutia rozhodnutí (opatrení alebo iných zásahov) všeobecných súdov kontrola zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie právnych noriem a postupu, ktorý im predchádzal, s ústavou, prípadne s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Preskúmanie rozhodnutia všeobecného súdu v konaní pred ústavným súdom má opodstatnenie len v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo rozhodnutím (opatrením alebo iným zásahom) došlo k porušeniu základného práva alebo základnej slobody. Skutkový stav a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by prijaté právne závery boli so zreteľom na skutkový stav zjavne

neodôvodnené alebo arbitrárne a z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (podobne I. ÚS 20/03, III. ÚS 180/02, III. ÚS 271/05).

Ak nie sú splnené tieto predpoklady na preskúmanie rozhodnutí všeobecných súdov, ústavný súd nemôže dospieť k záveru o vecnej spojitosti medzi označenými základnými právami alebo slobodami a napádaným rozhodnutím všeobecných súdov a postupom, ktorý im predchádzal. V takom prípade ústavný súd považuje sťažnosť za zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Zjavná neopodstatnenosť teda znamená, že už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd nezistí žiadnu reálnu možnosť porušenia základného práva alebo základnej slobody napadnutým rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne postupmi, ktoré im predchádzali v konaní pred orgánmi verejnej moci, osobitne v konaní pred všeobecnými súdmi.

Po oboznámení sa s obsahom uznesenia krajského súdu č. k. 8 CoP/266/2009-213 zo 14. októbra 2009 v spojení s prvostupňovým uznesením okresného súdu sp. zn. 25 Em/9/2008 z 27. apríla 2009 (ktoré krajský súd namietaným uznesením potvrdil, pozn.) ústavný súd konštatoval, že jeho závery v ňom obsiahnuté nemožno kvalifikovať ako zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné vo vzťahu k sťažovateľkou označeným právam podľa ústavy a dohovoru. Vzhľadom na konkrétne okolnosti daného prípadu nemožno výklad a interpretáciu ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorú krajský súd v danom prípade zvolil, považovať za arbitrárnu alebo popierajúcu základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie.

Ústavný súd pripomína, že nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka konania a jeho návrhu nevyhoví, ak je takéto rozhodnutie súdu v súlade s objektívnym právom. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení)

skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem za predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, vo veci rozhodnú.

O napadnutom uznesení krajského súdu a jeho odôvodnení ústavný súd nemôže prijať záver, že by dôvody tohto rozhodnutia neboli udržateľné, prípadne boli svojvoľné tak, aby to odôvodňovalo ich spojitosť s možným porušením základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces.

Odvolací súd sa v odôvodnení svojho uznesenia podľa názoru ústavného súdu vysporiadal s námietkami sťažovateľky uvedenými v podanom odvolaní, pričom svoje závery oprel o súdom prvého stupňa dostatočne zistený skutkový stav, ako aj ním vykonané hodnotenie dôkazov, s ktorým sa odvolací súd stotožnil.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec ústavný súd uvádza, že nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí je činnosť, ktorej účelom je konečné naplnenie práva na súdnu a inú právnu ochranu, resp. zabezpečenie práv, ktoré boli judikované súdom alebo iným orgánom, pričom možno za podmienok ustanovených zákonom zasiahnuť do absolútnych majetkových práv povinného.

Zmenu vykonateľného rozhodnutia súdu na podklade novej dôkaznej situácie nemožno dosiahnuť v rámci konania o výkon rozhodnutia, ale v danom prípade len v konaní podľa tretej časti Občianskeho súdneho poriadku, resp. podľa druhej časti OSP (§ 74 a nasl.), ak sú splnené zákonné podmienky na predbežnú dočasnú úpravu právnych pomerov účastníkov. Súčasne však musí byť splnená zákonná podmienka, ktorou je podstatná zmena pomerov oproti stavu v čase vyhlásenia rozhodnutia (§ 26 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Sťažovateľka má možnosť v rámci konania o rozvod manželstva a úprave rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode vedenom okresným súdom pod sp. zn. 42C/128/2007 domáhať sa zmeny úpravy styku otca s maloletým na čas po rozvode, a to aj s prihliadnutím na súčasný (aktuálny) zdravotný stav maloletého.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2010